

Bane og ikke har mindste Interesse af, at den bygges. Altsaa tvivler jeg ikke om, at Randers Amtsråd vil finde det ligesaa naturligt og retferdigt, at støtte den Bane, jeg taler for, som den anden. Hvad jeg i det væsentlige har villet vise, er, at den ikke er Tale om Andet, end at den erede Minister, naar han havde to fuldstændige Projekter sit Lovforslag, havde den Fordel, at indenfor et vist Tidsrum kunde en af disse realiseres. Den erede Minister har Begjæring om det ene af dem, og det er meget sandsynligt, at det andet vil komme, og vil der det, er det nyttigt for Staten, naar der ogsaa findes Bemyndigelse med Hensyn til det, men kan det ikke komme, saa kan det realiseres, som der foreligger Begjæring om. Der ligger Begjæring om det, men der kan komme om det, som er fuldstændig og er og vedre, end det, der nu er, kan det realiseres, hos Ministeren, i Statens Interesse, tage det, kan det ikke det, vil det andet, alligevel, staa, som det, stod.

S. Nee. Det er meget smukt af den erede sidste, (Mærk), at han tager sig saa ivrig af Landdistriktet i Randers Amt; Det er naturligvis langt mindre, Aarhus; han tænker paa, end Landdistriktet i Randers Amt; han har jo hele Tiden kun talt om Landdistriktet. Smidler tid tror jeg dog, at Randers Amtsråd er en lang bedre Repræsentant for Anskuelserne, i saa Henseende, i Randers Amt end det erede Medlem, og Randers Amtsråd har jo erklæret sig til Fordel for det foreliggende Lovforslag. Jeg skal forøvrigt henvise til, hvad den erede Minister, jo allerede har sagt, at hele Ideen til denne Bernbaneforbindelse er udgaaet fra de toende Byer, Randers og Ørnsaa, og fra Landdistriktet derimellem. Det er en Plan, der allerede har været lagt for flere Aar siden, og hvor paa der er anvendt betydelig Tid, meget Arbejde og store Bekostninger. Nu i den selteste Time begynder man i Aarhus, at faa Dinene op for denne Sag, og finder, at der er meget Fortrækligt at vente, og at Foretagendet vil være overordentlig gavnligt for Landet; men man ønsker kun, at det bør være Aarhus, der skal have Fordelen af det, og ikke den By, der fra første Færd har været med at give Ideen. Saaledes foreligger Sagen. Der ligger aldeles ikke Noget for, som den høitærede Minister ogsaa har sagt om den anden Linie, men kun om den ene, som omtales i Lovforslaget. Hvad Landdistriktet angaar, saa maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at hele dette Landdistrikt jo hører til Randers Amt, at Behoerne allerede af den Grund have mere Interesse i at komme til Randers end i at komme til nogen anden By, der i Nærheden, men for Øvrigt har der allerede fra ældre Tid været en i stadig og livlig Handelsforbindelse imellem hele dette Landdistrikt og Randers. Jeg anser det for meget beklageligt, at der nu saa sent kommer nye Forslag frem, der

let kunne have til Følge, at det hele Foretagende, som man er saa langt fra egentlig at gaae i Aarhus, at man snarere synes at finde det altfor godt, let vil bringes til at strande ved at den Sver, man i Aarhus nu lægger for Dagen, efter Sigende, for Landdistriktets Skyld.

Mærk. Det erede Medlem synes ikke at erindre, at Randers Amt gaar helt ind til Aarhus paa 1/2 Mil nær, og at den Bane, jeg taler for, ligesaa vel vil komme i Randers Amt for hele sit Hovedstrøgs Beskommende som den, det erede Medlem taler for.

Berg. Jeg vil ikke blande mig i den Strid, der er ført mellem de to erede Medlemmer for Aarhus og Randers; (Mærk og Nee). Jeg tager kun Ordet for at indtale det Ønske, at alle Partier kunne blive enige om at fastsætte Navnet Forsøger til Lovforslaget, thi saa antog jeg, at alle Partier ville være vel tilfredse især, naar Forslaget under Nr. 7 blev vedtaget. Jeg har kun bedet om Ordet, for at gjøre en Bemærkning til Forslaget under Nr. 9, idet jeg for Øvrigt ikke skal omtale selve Lovforslaget. Naar man læser Forslaget under Nr. 9, kan man ikke fornødtigvis forstaa den Bemyndigelse, der derved gives Regjeringen, paa anden Maade, end at denne nok maa overtage Driften af disse private Baner, men selvfølgelig paa en saadan Maade, at Staten faar sine Driftsudgifter dækkede, forlods af Driftsindtagterne. Skal det forstaaes paa anden Maade, saa maa der deri ligge skjult en Bevilling fra Lovgivningsmagtens Side til de forskjellige Selskaber, som der er Tale om, der ikke er præciseret ved noget Hals, og er ganske afhængig af Indretningsministerens Skjøn, men skal det være Tilfældet, saa er hele Loven, forekommer det mig, en fuldstændig Illusion. Thi hvad vil det sige, at vi bevilge 40,000 Rd. pr. Mil løbende Bane, naar Ministeren derefter ifølge dette Forslag kan gaa hen og sige: Man har ikke villet tilskynde mere, men nu indgaa vi Overenskomst om en Driftsplan, saaledes at 3 af Indtagterne forlods faa 4 pCt. Rente af Anlægskapitalen, og saa tager Staten den Smule, der kan blive tilovers, til Driftsudgifterne, og hvad der ikke derved kan blive dækket af Driftsindtagterne, udreder Staten aarlig. Derfor det skal ligge i Forslaget, saa er det, jeg vil ikke bruge Ordet kunst, thi det er naturligvis ikke uerligt ment fra Forslagsstillernes Side — men saa er det et meget uheldigt Forslag. Jeg var ikke kommen paa den Tanke, at der kunde ligge noget Saadant i dette Forslag, som ser ret uskyldigt ud, naar der ikke var givet Antydninger deraf i Betænkningen, men disse Antydninger forekom mig ganske paafaldende. Der siges nemlig i Betænkningen, at man havde tænkt at foreslaa en større Bevilling til Sisseborg — Herning — Banen, men at man havde undladt det, fordi man havde forudsat,